

Golf midt i en Corona tid

Tekst og foto Jesper Bangsgaard

Der er efterhånden tradition for, at Golfafdelingen afholder et årligt arrangement i Simulatorgolf. Sidste år blev det imidlertid aflyst grundet forsamlingsforbuddet, så vores store 20års jubilæums arrangement måtte udskydes til i år, hvor vi så til gengæld ville sætte alle sejl til, for at skabe et storslået arrangement. Med et program for dagen fra FL-reklame, var der heldigvis også et budget til at slå lidt ud med armene.

Hvad er simulatorgolf så for en størrelse – ja, det kommer i høj grad an på udgangspunktet for beskueren.

For den uindviede uden den store interesse for sport, så ligner det lidt dart, idet 4 mand står i en boks foran en skive og med et redskab forsøger at ramme midten, medens der serveres kaffe, sodavand, øl og sågar mad for deltagerne. Men i modsætning til dart, som dyrkes med små spidse pinde som kastes, så spilles golf med et hult rundjern, som er bukket om i enden og hamret fladt, så man bedre kan ramme en hvid plasticagtig massiv bordtennisbold.

For computernørden er det et computerspil, hvor processorer med lynets hast beregner køllehastighed, boldrotation og svingbane for at give et output visualiseret på en grafiktung skærm i en mellem god opløsning med angivelse af længde og retning på slaget.

For os golftosser, så er det en fantastisk mulighed, for gennem vinteren at konkurrere lidt i den sport vi elsker, uden at skulle iføre os 4 lag tøj og så alligevel gå og fryse i regnen.

Simulatorgolf giver en god mulighed for med egne køller at holde sit sving vedlige. Efter at det dansk opfundne TrackMan system er opstillet i alle bokse, så er alle afstande og retninger på slag meget virkelighedsnære. Lidt anderledes ser det ud med det korte spil, idet en 2D animation af en golfbane trods alt er en fattig erstatning for den fysiske fornemmelse af afstand og kupering på greens.

Den helt store ulempe er manglen på fysisk aktivitet og duften af friskslået græs. Hvor man på en normal golfrunde går mellem 8000 og 9000 meter, så begrænses det indendørs til mellem 300 og 400 meter. Til gengæld rejser og sætter man sig så mellem 70 og 120 gange indendørs afhængig af antal slag. Og i lighed med udendørs golf, så er det de mindst dygtige, som får mest motion.

Nå, tilbage til dagens match, hvor der var tilmeldt de maksimale 40 deltagere, men hvor Coronasmitten havde reduceret feltet til 29 deltagere. Vi skulle til Paris for at spille Le Golf National, som er en bane hvor der er gode danske minder. Det var her Thomas Bjørn som holdkaptajn og Thorbjørn Olesen som spiller var med til at gennembanke et utroligt stærkt amerikansk mandskab.

Le Golf National er en svær bane med en del vand særligt i starten og hen mod slutningen af runden. Her er det skønt at være indendørs, idet man aldrig mister bolde i roughen eller i vandet. Til gengæld kan man også indendørs godt lidt miste besindelsen over dårlige slag.

Vi havde planlagt med morgenbuffet, men af hensyn til smittefaren, så havde vi i stedet lavet et morgenkomplet med brød, smør, barse og lidt syltetøj på individuelle tallerkener, og hertil naturligvis store mængder kaffe, som kunne indtages af de fine DPIF jubilæumskrus, som alle deltagerne fik som en lille præmie for at møde op.

Som en lille ekstra præmie, så var der på banens par 3 huller en præmie til den spiller som i et slag var tættest på at komme i hul. Der var desuden en omgang sodavand eller latté til hele den boks, som spillerne stod i. Altså lidt ligesom sidemands præmier i banko, hvor man ikke selv har været dygtigt, men blot været heldig at sidde ved siden af en dygtig 😊.

Tættest på pinden på par 3 hullerne var flg.:

Hul 2:	Henrik Ljørring
Hul 8:	Henrik Lyager
Hul 11:	Thomas Jensen
Hul 16:	Thomas Jensen

Med gratis kaffe fra morgenstunden og gratis drikkevarer ad to omgange har Thomas Jensen og resten af hans boks været udfordret på blærekapacitet!

Selve golfrunden var færdigspillet efter ca. 4 timer, da der også lige skulle være tid til at hilse på de gode kolleger og venner i de øvrige bokse.

Helt personligt var jeg utroligt glad for at se Lars Haugaard tilbage på golfbanen (om end den var indendørs) efter et grimt motorcykeluheld. Lars Haugaard var i sin tid manden som fik interesseret resten af det daværende FU i PI-København for golfsportens mange glæder og havde det ikke været for Lars, var jeg nok ikke kommet til at spille golf, og jeg er ikke den eneste. Både Gert Sejbak og Kurt Gullits som deltog på dagen er blevet trukket ind i golfsporten af Lars.

Sædvanen tro var der enkelte, som havde spillet fantastisk, og ligeledes nogle få, som havde udfordringer med at vænne sig til simulatorens mange spidsfindigheder og muligheder.

Der blev spillet i to rækker, og resultatet blev som flg.:

A-rækken

1. Micky Soepraptojo	41 point
2. Thomas Jensen	40 point
3. Lars Jensen og Kurt Gullits	33 point

B-rækken

1. Peter Ilsted	38 point
2. Søren Bo Larsen	37 point
3. Carsten Phillipsen	36 point

Efter den overdådige præmieoverrækkelse, blev der reklameret lidt for golfafdelingens medlemsmøde torsdag den 10. marts kl. 1630 i Grøndalscentret, hvor der ligeledes vi blive mulighed for at prøve kræfter med simulatorgolf.

Jesper Bangsgaard og Micky Soepraptojo

Jesper Bangsgaard og Thomas Jensen